

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Батюк А.А.

аспірант,

*Харківський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України*

СКЛАДОВІ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ МОЛОДІ

Державне регулювання ринку праці й зайнятості є вагомою частиною державного регулювання економічних і соціальних процесів [1, с. 165]. Ефективність реалізації механізму державного регулювання зайнятості молоді впливає як на всебічний розвиток та становлення молоді, так і на соціально-економічний стан економіки країни в цілому. Тому від того як розвивається ринок праці молоді залежить розвиток економіки країни в цілому. Отже державне регулюванню ринку праці молоді повинно базуватися на єдиному ефективному механізмі, що включає комплекс заходів, методів та принципів ефективного регулювання.

Державне регулювання ринку праці молоді являє собою складний механізм складовими якого є суб'єкти та об'єкти державного регулювання, принципи, пріоритети, критерії, методи, засоби та інструменти регулювання. Усі складові зазначеного механізму є багаторівневими, тобто мають центральний, регіональний, локальний рівні. Тому ефективність застосування будь-якого структурного елементу механізму безпосередньо залежить від узгодженості дій усіх рівнів влади.

На початку дослідження складових механізму державного регулювання в першу чергу, вважаємо за доцільне, визначити суб'єкти та об'єкти державного регулювання ринку праці молоді. Суб'єктом державного регулювання є держава, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування [2, с. 22].

Таким чином суб'єкти державного регулювання ринку праці молоді виступають державні установи та організації, що створюють та реалізують політику зайнятості, а також здійснюють державний вплив на процеси, які відбуваються на ринку праці молоді. До них відносяться: Верховна Рада України, Міністерство соціальної політики, Державна служба зайнятості та її регіональні представництва. До суб'єктів регулювання ринком праці молоді також відносяться Міністерство молоді та спорту України, Міністерство освіти і науки України, державна інспекція праці, центр соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді, а також молодіжні центри праці та інші міністерства, комітети та відомства, молодіжні організації, що займаються питаннями захисту права

трудової діяльності молоді, а також органи місцевого самоврядування. Тільки за тісної взаємодії цих органів, їхньої співпраці можлива вдала реалізація механізму державного регулювання ринку праці молоді.

Об'єкти державного регулювання ринку праці є суспільні відносини, що визначають формують і використовують робочу силу [2, с. 22]. Об'єктами державного регулювання ринку праці молоді виступає зайнятість молоді, регулювання попиту та пропозиції робочої сили на ринку праці молоді, соціальний захист та підтримка молоді, соціально-трудова відносини між роботодавцями і працюючими, підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації молодих працівників.

Державне регулювання ринку праці молоді базується на основних принципах цілеспрямованості, комплексності, ефективності, соціального захисту молоді та взаємозв'язку політики зайнятості молоді, соціальної та економічної політики держави. Таким чином механізм державного регулювання ринку праці молоді необхідно розглядати як сукупність принципів управління направлених на взаємодію економічних агентів на ринку праці молоді, з метою збалансованості попиту і пропозиції робочої сили.

Принципи мають бути каркасом при моделюванні конкретних елементів механізму державного регулювання ринку праці молоді, забезпеченні його цілісності та синхронності у взаємодії всіх блоків.

Механізм державного регулювання ринку праці молоді включає основні методи регулювання економічні, нормативно-правові, адміністративно-організаційні. Кожен з методів включає в себе низку інструментів за допомогою яких забезпечується їх реалізація.

Так інструментами економічного впливу на ринок праці молоді є пільгове оподаткування підприємств, надання дотацій та субсидій, виплати допомоги по безробіттю, застосування пільгових кредитів для підприємств, оптимізація заробітної плати робітника тощо.

Нормативно-правові методи включають вироблення норм та правил у сфері регулювання розвитку процесів ринку праці молоді, такими інструментами є Конституція та закони України, укази й розпорядження Президента України, постанови та інші акти Верховної Ради, постанови й розпорядження Кабінету Міністрів, нормативно-правові акти центральних органів влади, нормативні акти місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування та інші.

До інструментів адміністративно-організаційних методів державного регулювання ринку праці молоді відносять накази, розпорядження, постанови, програми та плани дій, які дозволяють, забороняють, прогнозують, нормують та спрямовуються окремі напрямки діяльності у сфері зайнятості молоді.

З метою забезпечення цілеспрямованості та збільшення ефективності державного регулювання доцільно відокремити освітні та соціально-психологічні методи, що додатково забезпечують державне регулювання з певних питань та в окремих сферах. Інструментами цих методів є

прогнозування стану ринку праці на майбутнє, підготовка та перепідготовка фахівців, профорієнтація молоді, мотивація до праці та інше.

Наведені групи методів та інструментів державного регулювання мають різний характер впливу і від їх ефективності залежить ситуація на ринку праці молоді.

Механізм державного регулювання ринку праці молоді має на меті розширення можливостей працевлаштування молоді. Досягти цієї мети можна шляхом усунення неспроможностей функціонування ринку праці та перешкод для працевлаштування молоді, видалення освітніх бар'єрів для початку трудової кар'єри молоді та розвитку її потенціалу.

Як висновок, можна сказати, досягнення позитивних результатів у забезпеченні зайнятості молоді, можливо лише у разі ефективної скоординованої реалізації методів державного регулювання суб'єктами державного управління, з дотриманням основоположних принципів.

Список використаних джерел:

1. Міненко В. Л. Співвідношення активних і пасивних методів державного регулювання ринку праці на регіональному рівні / В. Л. Міненко // Актуальні проблеми державного управління: зб наук пр. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2013. – № 1(43). – 170 с.

2. Маршавін Ю. М. Регулювання ринку праці молоді України: теорія і практика системного підходу: монографія. – К.: Альтерпрес, 2011. – 396 с.

Богданов Є.П.

*заступник начальника центру – начальник навчального пункту
Навчально-методичного центру цивільного захисту
та безпеки життєдіяльності Херсонської області,
полковник служби цивільного захисту*

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ НА УКРАЇНІ ТА ГРУЗІЇ

У кінці лютого – початку березня 2014 року війська без розпізнавальних знаків окупували Кримський півострів. 16 березня 2014 року відбувся «референдум про статус Криму», на якому жителі АР Крим та м. Севастополь проголосували за возз'єднання відповідних територій з Російською Федерацією. Попри Указ виконувача обов'язків Президента України О. Турчинова про зупинення дії Постанови Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 6 березня 2014 року № 1702-6/14 «Про проведення загальнокримського референдуму», а також рішення Конституційного Суду України, що визнав оголошення референдуму таким, що не відповідає Конституції України [1], а також позицію Ради безпеки ООН референдум було